

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 23C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313230778
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2313230778.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta pred sudcom JUDr. Danielom Ilavským v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36862711, proti odporcovi: Y. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Občianske združenie, Šafárikovo nám. č. 7, Bratislava, zastúpené: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova ul.č. 13, Bratislava, o zaplatenie sumy 248,95 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka dojednaná v Dodatku k Zmluve o pripojení, uzatvorenej medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. Vajnorská 100/A, Bratislava a odporcom zo dňa 30.07.2009, v bode 4. prvá veta Dodatku zmluvy v znení „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo bode 2 alebo bode 3 tohto Dodatku alebo čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku" je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

II. Súd návrh z a m i e t a .

III. Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 88,86 Eur cestou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom doručeným súdu dňa 22.11.2013 v znení jeho čiastočného späťvzatia návrhu doručeného súdu dňa 3.2.2014 žiadal súd, aby odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 158 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom zo dňa 24.6. 2013 bola pohľadávka voči odporcovi vedená pod referenčným číslom XXXXXXXXXX z titulu nezaplatenej faktúry vo výške dlžnej istiny 248,95 Eur s príslušenstvom postúpená navrhovateľovi. V tejto súvislosti navrhovateľ v návrhu ďalej dôvodil, že odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom zmysle ustanovenia § 43 zákona číslo 6 10/2000 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov Zmluvou o pripojení, predmetom, ktorej bolo poskytovanie služby elektronickej komunikácie právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ umožnil odporcovi uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval

telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval odporcovi servisné služby a ďalšie služby v zmysle zmluvy a Všeobecných podmienok. Odporca bol povinný riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť zaň riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnomu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/ Dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu navrhovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nedodrжал konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení, respektíve Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok a to povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby a povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. 3. 2013, číslo konania 9 Co 31/2012 - 157. Okrem toho dôvodil, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť a to bez ohľadu na to, či porušením povinnosti veriteľovi vznikla škoda. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody ani jej výšku. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstate nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprimerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti. Z tohto dôvodu podľa jeho názoru dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve je možné označiť za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy doostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Pokiaľ je zmluvná pokuta primeraná v čase uzatvorenia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcie len po porovnaní jednej z viacerých skutočností, za existencie, ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. V tejto súvislosti ďalej navrhovateľ dôvodil, že odporca nesplnil svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb navrhovateľovi nezaplatil, respektíve nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo Zmluvy o pripojení v spojení so Všeobecnými podmienkami. Právny predchodca navrhovateľa v prejednávanej veci poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Nokia 6303 za cenu 1,00 Eur s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzatvorenia uvedenej Zmluvy o pripojení s Dodatkom bola 159 Eur. Z tohto dôvodu podľa názoru navrhovateľa hodnota dotácie právneho predchodcu navrhovateľa do kúpy tohto telefónneho zariadenia teda bola 158 Eur. Vzhľadom na tieto skutočnosti si navrhovateľ uplatnil zmluvnú pokutu len do výšky štandardnej ceny mobilného telefónu, ktorý bol odporcovi poskytnutý za zľavnenú cenu .

Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Zmluvu o pripojení zo dňa 30. 7. 2009, Dodatok ku Zmluve o pripojení zo dňa 30.7.2009, faktúru variabilný symbol XXXXXXXXXX zo dňa 22. 11. 2010 a prehľad cien, za ktoré právny predchodca navrhovateľa predával mobilné telefóny .

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na termín 30. 10. 2014, na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu . Právny zástupca navrhovateľa sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s tým , aby súd prejednal a rozhodol vec aj v jeho neprítomnosti. Z týchto dôvodov súd vec prejednal postupom v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. aj v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca na pojednávaní súdu žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. V prípade jeho úspechu v spore si náhradu trov konania neuplatnil a tohto nároku sa vzdal.

Vedľajší účastník na strane odporcu na pojednávaní súdu žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť nakoľko navrhovateľ sa týmto návrhom domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty na základe

dojednaní s odporcom v dodatku ku zlu zmluve o pripojení ktoré dojednania boli v minulosti súdmi právoplatne vyhlásené za neplatné.

Zo Zmluvy o pripojení zo dňa 30. 7. 2009 a Dodatku ku zmluve o pripojení zo dňa 30. 7. 2009 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa T-Mobile Slovensko a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava s odporcom uzatvoril dňa 30. 7. 2009 Zmluvu o pripojení a Dodatok ku Zmluve o pripojení, na základe ktorých zriadil odporcovi potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupnil mu súvisiace služby. Predmetnou zmluvou sa navrhovateľ zaviazal odporcovi aktivovať a poskytovať vo vzťahu k SIM karte program služieb „SUPERHIT NONSTOP“ za mesačný paušálny poplatok 9,02 Eur a to po dobu 24 mesiacov od účinnosti zmluvy. okrem toho sa zaviazal zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu Nokia 6303 za maximálnu kúpnu cenu 1,00 Eur. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi elektronické komunikačné služby, špecifikované v zmluve, za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal za poskytnuté telekomunikačné služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Odporca sa zároveň zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania ani neumožní také konanie, na základe ktorého by právny predchodcov navrhovateľa vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej, alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinností zo strany odporcu; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie účastníka od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane podniku. V zmysle bodu 4 Dodatku ku zmluve sa zmluvné strany dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo bode 2 alebo bode 3 tohto Dodatku alebo čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V zmysle bodu 1 písm. b). Dodatku zmluvy sa odporca zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s. a platným cenníkom služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s..

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2010 vystavenej právnym predchodcom navrhovateľa súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa odporcovi touto faktúrou fakturoval zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur. Faktúra bola splatná dňa 11.12.2010.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom a.s. Karadžičova 10, Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, zo dňa 24.6.2013 súd zistil, že navrhovateľ sa stal vlastníkom pohľadávky spoločnosti Slovak Telekom a.s. voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania.

Podľa ust. § 42 ods.1, písm. a) a ods. 4, písm. a) a b) Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom ku dňu 30. 7. 2009

(1) Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb,

(4) Účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,

Podľa ust. § 43 ods. 1 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú však všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie

je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená. Zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa ust. § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka,

1/ Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda.

2/ Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty, alebo určený spôsobom jej určenia.

Podľa ust. § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým z listinných dôkazov predložených samotným navrhovateľom mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol právny vzťah na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 30. 7. 2009 v znení je Dodatku zo dňa 30.7.2009 viažucej sa k tel.č. XXXXXXXXXXXX a SIM karte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby presne vymedzené v zmluve

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnené právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 158 Eur je potrebné uviesť, že z ust. §-u 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu, a to v §-e 37 Občianskeho zákonníka, teda musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Nakoľko právny predchodca navrhovateľa, ako aj samotný navrhovateľ odvodzovali svoje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z bodu 4. Dodatku ku Zmluve o pripojení zo dňa 30. 7. 2009, súd v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení posúdil predmetné dojednania o zmluvnej pokute. Z bodu 4 Dodatku ku Zmluve o pripojení zo dňa 30. 7. 2009 je zrejmé, že zmluvné strany sa dohodli, že „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo bode 2 alebo bode 3 tohto Dodatku alebo čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“. Z takéhoto znenia dojednání o zmluvnej pokute súd dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute spôsobom „...v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti ...“ (z demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj obchodné podmienky obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Tomuto záveru nebráni ani demonštratívny výpočet určitých povinností, a to práve preto, že je len príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že pri rovnakej právnej úprave ako je v Slovenskej republike vyššie uvedeným spôsobom judikoval aj Najvyšší súd Českej republiky, ktorým rozhodnutím sp. zn. 2 Odon /90/97 vyslovil, že pri formulácii dohody o zmluvnej pokuty spôsobom „ak obsluhovateľ v priebehu splatnosti zmluvy porušil svoje zmluvné záväzky neboli v dohode o zmluvnej pokute dostatočne určité, popísané povinností, ktoré mali byť zaistené zmluvnou pokutou zo slov porušenia zmluvného vzťahu nemožno vyvodit', ktoré konkrétne povinnosti zo zmluvného vzťahu, príp. ich určitý súhrn mal byť zaistený zmluvnou pokutou, čo je podmienkou pre to, aby pri ich porušení mohla byť uplatnená táto sankcia“. Uvedený názor Najvyššieho súdu Českej republiky potvrdil aj v rozhodnutí sp. zn. 28Cdo /1526/2009, v ktorom uviedol, že zmluvné dojednanie, podľa ktorého je povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu viazaná na „ porušenie zmluvného vzťahu“ je pre neurčitosť neplatné, pretože z neho nemožno vyvodit', ktoré konkrétne povinnosti zo zmluvného vzťahu majú byť zabezpečené zmluvnou pokutou. Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. MOBdo/4/2003 uviedol, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť povinnosť, ktorá zmluvná pokuta zabezpečuje vymedzená určito, inak je dohoda neplatná. Na základe uvedeného podľa súdu neobstojí bežné vysvetlenie navrhovateľa, že zmluvná pokuta bola účtovaná za nezaplatenie faktúr, nakoľko právny úkon urobený v písomnej forme možno vykladať iba

podľa toho, čo obsahuje a výkladom právny úkon nemožno dopĺňať o to, čo síce mohlo byť vôľou navrhovateľa, ale v právnom úkone to vyjadrené nebolo (faktúra právneho predchodcu navrhovateľa č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje žiadnu informáciu o tom, za čo účtuje zmluvnú pokutu). Demonstratívny výpočet zabezpečených povinností k platnosti dohody o zmluvnej pokute nepostačuje, pretože jeho určitosť musí byť hodnotená ako celok. Ak je takáto dohoda z tohto pohľadu neurčitá, nie je táto neurčitosť prelomená ani demonštratívnym výpočtom, v ktorom sa náhodou nachádza aj povinnosť, za ktorej porušenie veriteľ uplatňuje zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že neurčitosť dojednania zmluvnej pokuty pri obdobnej formulácii bola potvrdená aj rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako odvolacieho súdu pod sp. zn. 41Cob/20/2009 alebo 41Cob/267/2008. Pre poriadok je potrebné uviesť, že z neplatného právneho úkonu - neplatného dojednania o zmluvnej pokute, nevznikajú účastníkom takejto dohody žiadne práva ani povinnosti. Z tohto dôvodu súd návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 158 Eur ako nedôvodný zamietol.

Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Pre neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute súd zistil aj ďalší dôvod. Z ust. § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť teda viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V prejednávanej veci, zo znenia bodu 4. Dodatku ku zmluve o pripojení jednoznačne vyplýva, že záujemca sa zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo bode 2 alebo bode 3 tohto Dodatku alebo čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku, teda zmluvná pokuta je splatná až keď dôjde v dôsledku takéhoto konania, prípadne nekonania odporcu k vypojeniu SIM karty zo strany Podniku. Teda k aktívnemu konaniu zo strany navrhovateľa (ak sa v tom, ktorom prípade tak rozhodne konať) smerujúcemu k vypojeniu SIM karty odporcu z prevádzky. Keďže zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienené (vid'. Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/2575/2010). Zmluvnú pokutu, ktorú je nutné viazať v zmysle §-u 544 Občianskeho zákonníka vždy na porušenie zmluvnej povinnosti, je nutné dojednať vždy ako nepodmienenú. V tejto súvislosti je procesný súd toho názoru, že nie je možné vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne, jednak na porušenie zmluvnej povinnosti, ako aj následne na vypojenie SIM karty z prevádzky. Z týchto dôvodov potom takéto dojednanie o zmluvnej pokute súd považoval za neplatné pre jeho rozpor so zákonom (ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka) nehovoriac o tom, že navrhovateľ ani žiadnym spôsobom napriek poučeniu zo strany súdu podľa ust§ 120 ods.4 O.s.p. nepreukázal, že jeho právny predchodca vypočil pre porušenie povinností odporcu SIM kartu odporcu z prevádzky, prípadne že by odporca sám požiadal o vypojenie SIM karty z prevádzky (v takomto prípade by pokuta bola splatná dňom doručenia takejto žiadosti odporcu navrhovateľovi). Okrem toho navrhovateľ v konaní ani len netvrdil, že odporca sám požiadal o vypojenie SIM karty z prevádzky, preto súd v tomto zmysle ani nevykonával žiadne dokazovanie.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodnuté skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia. Dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver, ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno preukázania, že ním uplatnené právo na zaplatenie zmluvnej pokuty (aj keď neplatne dojednané) sa vôbec stalo ku dňu rozhodovania súdu vo veci samej splatným, teda že by nastali skutkové okolnosti predpokladané dodatkom ku zmluve majúce za následok vznik povinnosti odporcu zaplatiť zmluvnú pokutu (že by došlo k vypojeniu SIM karty odporcu z prevádzky).

Pre poriadok je ešte potrebné uviesť, že v prejednávanej veci mal súd za nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Všeobecnú úpravu spotrebiteľskej zmluvy obsahuje § 53 Občianskeho zákonníka, ktorý zároveň obsahuje i generálnu klauzulu, ktorá zakazuje v spotrebiteľských zmluvách ustanovenia, ktoré spôsobujú v neprospech spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán a tieto označuje za neprijateľné podmienky a sankcionuje ich absolútnou neplatnosťou. Aplikáciu tohto všeobecného zákazu dohodnutia neprijateľných podmienok vylučuje len na dohody týkajúce sa predmetu plnenia a ceny plnenia alebo na neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 2 OZ). Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve označuje medzi inými i ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimeranú vysokú sumu, ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k/OZ). V zmysle ust. § 54 ods. 1 OZ je navyše zakotvená zásada, že zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa ako interpretačné pravidlo, ako špeciálne pravidlo pre právny režim spotrebiteľských zmlúv, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1 OZ). Vzhľadom na tieto skutočnosti je možné konštatovať, že v prejednávanej veci zmluva o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení uzatvorená medzi účastníkmi konania je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, ktorú skutočnosť podľa všetkého nespochybňuje ani samotný navrhovateľ. V tejto súvislosti sa pri posudzovaní dôvodnosti navrhovateľom uplatneného nároku otvára aj priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu, ako spotrebiteľa, a to i vo vzťahu k dojednanej zmluvnej pokute. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd po posúdení zmluvnej pokuty i z tohto pohľadu dospel k záveru, že zmluvná pokuta spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej strany. Navrhovateľ uplatňuje od odporcu sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že neprijateľnosť sankcie, ktorej zaplata sa navrhovateľ v tomto konaní domáhal sa osobitne prejavuje v spojení s časovým aspektom jej uloženia. Navrhovateľ, ako dodávateľ vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončí zmluvu na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné (a to bez ohľadu na to aká situácia nastala v tom ktorom konkrétnom prípade). Ustanovenia § 544 a 545 Občianskeho zákonníka nevylučuje možnosť dojednaní zmluvnej pokuty za omeškanie s platením peňažného záväzku. Umožňuje však dojednanie, ktorým výšku zmluvnej pokuty je možné vyjadriť aj percentuálnou čiastkou v závislosti na dĺžke doby porušenia povinnosti. Vychádzajúc z toho, že odporcu zaťažuje povinnosťou zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu na to, kedy v priebehu zmluvnej viazanosti poruší niektorú zo zmluvných povinností, vzhľadom na tento nepomer, ako aj jednostrannú povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu a jeho nemožnosť ovplyvniť text zmluvných dojednaní, súd zmluvné dojednanie o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nakoľko súd takúto podmienku v spotrebiteľskej zmluve určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti a v konečnom dôsledku to bol aj jeden (nie však jediný) z dôvodov, pre ktoré nepriznal navrhovateľovi plnenie z takejto podmienky, súd takúto podmienku v súlade s ustanovením § 153 ods. 4 O.s.p. uviedol vo výroku svojho rozhodnutia.

Podľa ust. § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že definícia dobrých mravov nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky nikde normatívne upravená, avšak vo všeobecnosti ide o pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Činnosť smerujúcu proti takýmto pravidlám možno potom označiť za činnosť proti dobrým mravom. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru procesného súdu je potrebné nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu považovať za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi aj z toho dôvodu, že k jeho uplatneniu došlo zo strany osoby odlišnej od osoby samotného veriteľa, v prospech ktorého bola zmluvná pokuta dojednaná. Pritom samotnému veriteľovi nič nebránilo si tento nárok uplatniť (pravdaže

okrem mnohých rozhodnutí súdov, ktoré vo svojich rozhodnutiach konštatovali neplatnosť dojednaní o zmluvnej pokute v jeho zmluvách o pripojení). Už z tohto konania veriteľa možno vyvodíť, že nemal dostatočný záujem na uhradení zmluvnej pokuty, aj keď si bol vedomý porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu, ktoré tento jeho nárok údajne zakladalo. V minulosti súdy opakovane vo vzťahu k zmluvnej pokute judikovali, že výkon práva na zmluvnú pokutu je v rozpore s dobrými mravmi a je potrebné mu odmietnuť poskytnutie právnej ochrany ak jeho účelom nie je dosiahnutie primárnych funkcií zmluvnej pokuty, ale obohatenie sa na úkor povinnej osoby, resp. jej šikana (porovnaj rozsudok NS ČR zo dňa 20. 4. 2004, sp. zn. 32 Odo 1047/ 2003, rozsudok NS ČR zo dňa 28. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 202/ 2006). Pritom treba poukázať na základné funkcie zmluvnej pokuty, ktorá má zabezpečovací, sankčný a kompenzačný charakter ako to správne namietal aj právny zástupca navrhovateľa. Tieto základné funkcie však nárok na zmluvnú pokutu môže splniť prevažne vo vzťahu medzi účastníkmi dohody o zmluvnej pokute, teda voči oprávnenej osobe, v prospech ktorej bola zmluvná pokuta dojednaná a len vo vzťahu k tej povinnej osobe, ktorá nejaké povinnosti zo zmluvy porušila. Uplatnením nároku na zmluvnú pokutu v danom prípade, keď si ho uplatňuje navrhovateľ, ktorý je už postupníkom vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke, nedôjde k naplneniu ani zabezpečovacej ani kompenzačnej funkcie zmluvnej pokuty a s ohľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od porušenia zmluvnej povinnosti odporcom možno konštatovať, že nedôjde k naplneniu ani jej sankčnej funkcie, najmä keď ako sankcia pre nesplnenie povinnosti zaplatiť kúpnu cenu (objednaných služieb) voči samotnému veriteľovi slúžil už ním uplatnený nárok na úroky z omeškania. Takéto uplatnenie nároku na zmluvnú pokutu možno pokladať za šikanózne konanie vo vzťahu k odporcovi, ktoré by v súlade § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemalo požívať právnu ochranu.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy odporca mal vo veci plný úspech a tak by mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, avšak nakoľko sa tohto práva pred súdom vzdal a okrem toho mu s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na procesný úspech odporcu v konaní súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania vyčíslených v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1, § 13 a ods. 1 písmeno a), c) a d) Vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava zastúpenia v sume 21,58 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, vyjadrenie zo dňa 17. 10. 2014 v sume 21,58 Eur, režijný paušál v sume 8,04 Eur a zastupovanie na pojednávaní súdu dňa 30. 10. 2014 v sume 21,58 Eur a režijný paušál v sume 8,04 Eur teda trovy právneho zastúpenia spolu v sume 88,86 Eur .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.